

Ebre

Un tècnic del Parc Natural del Delta de l'Ebre, ahir durant una observació d'ocells. FOTO: JOAN REVILLAS

L'apunt Els 10 ocells més comuns al Delta

Aneç collverd	53.992
Territ variant	42.594
Fotja vulgar	30.117
Xarxet comú	25.319
Àneç cullebot	23.174
Flamenc	11.219
Territ menut	7.973
Fredeluga	7.812
Capó reial	6.594
Àneç grisè	5.884

257.215

● és el nombre total d'ocells aquàtics identificats en el cens hivernal al Parc Natural del Delta de l'Ebre, xifra lleugerament per sobre de la mitjana

Medi Ambient

El fred a Europa i la sequera porten més ocells aquàtics al delta de l'Ebre aquest hivern

Els experts, tanmateix, vaticinen que la reducció de superfície inundada d'arrossars per lluitar contra el caragol poma provocarà una minva significativa de moltes de les poblacions actuals

A. C. / AGÈNCIES
EL POBLENOU DEL DELTA

La població d'ocells aquàtics hivernants del delta de l'Ebre ha estat de 257.215 ocells, un valor gairebé un 7% més que la mitjana del període de referència 2005-2010. Amb tot, la xifra es troba molt allunyada dels màxims històrics registrats en aquest àmbit —l'any 2014, amb més de 300.000 exemplars—, quan la inundació dels arrossars es va estendre a pràcticament al 70% de la superfície.

Aquest hivern només el 32,6% de la superfície d'arrossars ha estat inundada, en el marc de les mesures aplicades en la lluita contra el caragol poma a la zona, una tendència que es preveu cada vegada vagi a menys. Amb tot, el

cens hivernal ha recuperat valors anteriors a causa de les baixes temperatures que han afectat el nord i centre d'Europa i la sequera generalitzada que impera enguany en moltes zones humides mediterrànies.

La migració al Delta es veu influïda pels factors meteorològics d'altres punts d'Europa i el Mediterrani. Si, com ha passat aquest any, cauen les temperatures al nord del continent, «la probabilitat que arribin aquí és alta perquè allà el sòl i l'aigua estan gelats i no troben aliment», ha explicat el tècnic Toni Curcó. Una altre factor ha estat la sequera generalitzada que afecta altres zones humides de la península però no al Delta perquè els aiguamolls depenen més de les concessions del riu Ebre i el mar.

L'apunt La zona humida més extensa de Catalunya

● El delta de l'Ebre constitueix la zona humida més extensa i important de Catalunya i una de les més notables, pel que fa a la biodiversitat, del Mediterrani occidental. Forma part del llistat de zones humides d'importància Internacional (Conveni de Ramsar) i de les Zones de Protecció per a les Aus, ZEPA (Xarxa natura 2000). Durant l'hivern, acull bona part de les poblacions migradores d'ocells aquàtics de la península Ibèrica, juntament amb Doñana i l'Albufera de València.

Tanmateix, des del Parc Natural, han assenyalat que la tendència a llarg termini és perdre població d'aus migrants durant els hiverns i la prova està en la davallada que es registra en les espècies més dependents que els camps d'arrossar estiguin inundats. Mentre que les limícoles, segon grup d'ocells aquàtics hivernants al Delta, ha augmentat un 28% (amb 72.828 exemplars), espècies com la fredeluga han caigut un 47% o la daurada grossa un 65%. En canvi, els dependents dels aiguamolls litorals han presentat valors alts com l'increment del 56% del territ variant o un 50% el territ tresdits.

Els cens d'aus aquàtiques hivernants del delta de l'Ebre l'han dut a terme els tècnics del Parc Natural, Agents Rurals i voluntaris,

entre el 6 i el 24 de gener. S'han comptabilitzat 257.215 ocells aquàtics, de 94 espècies diferents. Aquest inventari s'integra dins del International Waterbird Census (IWC), amb els qual es quantifica cada any el nombre d'ocells aquàtics que hivernen en més de 80 països d'Europa, Àsia i el nord d'Àfrica. Serveix per conèixer a escala global l'estat de conservació d'aquestes espècies i avaluar localment la capacitat d'acollida de les zones humides del territori.

Ànecs i flamencs

Del total dels ocells observats, la família més nombrosa són els anàtids (ànecs, oques i cignes), amb 122.556 exemplars, que representen el 48% del total, amb un lleuger increment (2%) respecte del període de referència (2005-2010). La bona notícia és que enguany s'han detectat algunes espècies amenaçades d'aquest grup, com ara el xaret marbrenc, amb 4 exemplars identificats; el morell xocolater, amb 5 exemplars detectats; l'àneç capblanc, amb 7 unitats, i la fotja banyuda, amb 4 exemplars.

Pel que fa als limícoles, és la segona família d'ocells aquàtics amb més presència al parc enguany, amb 72.828 exemplars, que representen el 28% del total.

També la població de flamencs ha estat «normal», perquè és un ocell que depèn dels aiguamolls i no fa migracions de nord a sud sinó que busca al llarg i ample de la tota la Mediterrània. «Si hi ha sequera en altres zones humides la probabilitat que vingui és més alta», ha sentenciat Curcó.